

подпоркѣ, благородныѣ, които сега още не сѣ ни на еднѣ странѣ, но жалятъ народа за злочестивыѣ му, както го видѣхте вчера у Вижиняна.

— Наистинѣ трѣба да ты отделишъ отъ рыбаина.....

— Като го блѣснишъ въ прѣстѣпленіе и въ полудѣ. Ваше Высочество ся деговѣждате за всичко! Но обаждамъ ви че това не е толкозь лесно. Съвѣтуванъ отъ Геновини този дивъ волтъ, може да стане и по-умѣренъ въ стреленіята си и да земе единъ по-тихъ характеръ... Сега верѣдъ благородныѣ въ стыждѣтъ на купѣтъ той ся вижда като царъ верѣдъ министрыѣ си. Развива испанскый прѣпорецъ и кланя ся на образътъ Филиппа 4-го, и само противу васъ обраца выковѣтъ и всицкыѣ си оржія. Сѣди, устроява, заповѣдва..... Ако държи тѣзи системѣ още два дни, благородныѣ ще му подадѣтъ рѣкъ и помощъ.

— Но какъ да направимъ тогоъзъ челоуѣка да имъ стане умразенъ?

— Този челоуѣкъ има женѣ коѣкто обожава, и коѣкто народътъ отива на Амалфіо да ѣхъ земе за да ѣхъ донесе торжественно въ Неаполь. Да го прѣдваримъ, Ваше Высочество! Да откраднимъ утрѣ рано женѣтъ и до вечерьтъ ищението на рыбаина ще стресне благородныѣ.

— Туй примислихъ и азъ..... но какъ да въспрѣмъ послѣ поройтъ?

— Все съсъ женѣтъ пакъ, ще остане въ рѣцѣтъ ни като заложница... като заплашвате тѣзи прѣмилѣ главѣ, обезорѣжвате Мазаниела.

— Но ако той ся не обезорѣжи, ако турпъ огнь и смъртъ въ Неаполь?....

— Тогазъ ще удавите огньтъ и смъртыѣ въ водѣтъ.

— Какво ищешъ да кажешъ съ това?

Мышеловецътъ ся видѣ че помысли малко, по завъртъ шапкѣтъ си между прѣстѣтъ си, послѣ като ся понаведе къмъ ухото на Подкраля, като че можахъ зидовѣтъ да го чуѣтъ.